

Bilag III.

Oplysninger om nogle af vore vigtigste Fiskes Næringsforhold og om dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal.

(Meddeelt det i indværende Samling af Folkethinget nedsatte Fiskeriudvalg).

Sværen i Fiskerikommissionens Protokol (Kjøbenhavn 1874) eller i dens Bilag og heller ikke i Motiverne til de forskjellige Forslag til en almindelig Fiskerilov finder man nogen naturvidenskabelig Fremstilling af vore Havets eller Fiskes Natur, der kan tjene til synderlig Vejledning ved Bedømmelsen af Betingelserne for Fiskeriets rette Drift og Udvikling. Derimod har afdøde Cand. mag. Georg Winther meddeelt en „Kort Udsigt over de i økonomisk Henseende vigtigste Havfiskes Levemaade“, der er blevet trykt og ombdelt til Medlemmerne af Folkethingets Fiskeri-Udvalg. I dette lille Arbejdes sammentrængte Indhold findes der adskillige særdeles vigtige Oplysninger; men der savnes rigtignok bl. A. deri en Udsigt over det Dyreliv langs vore Kyster, der i saa høj Grad betinger de økonomisk vigtige Fiskes Velvære, idet det afgiver Næring til dem. Derfor vil rimeligvis nogle faa Oplysninger om dette Dyreliv, om Fiskenes Næring og om andre dermed i Forbindelse staaende Forhold ikke være uden Nytte ved Bedømmelsen af nogle af Fiskeri-Lovforslagets Paragrafer, og derved vil der ogsaa maaske kunne hødes lidt paa Fiskerikommissionens noget ensidige Behandling af Fiskerisagen, hvis historiske og juridiske Side saa godt som udelukkende optager Motiveringer af Kommissionens Forslag.

Naar man vil danne sig en Forestilling om det egentlige danske Fiskeri, maa man ikke glemme, hvor lavvandede vore Farvande gjennemgaaende ere, hvor fattige store Strækninger af Dybden ere paa Dyreliv og hvor faa opløste Gjenstande der indeholdes i de Bunde, som stulle imod Størstedelen af vor Kyststrækning. Lyve Favne er i Almindelighed Grændsen for Dybden, endog temmelig langt ud langs Jyllands Vestkyst. Kun Skagen nærmer sig et Dyb paa 100 Favne, der ude i Stagerak endog sænker sig til henimod 400 Favne. Den vestlige Del af Kattegat naaer neppe en halv Snes Favne, og imellem Smaasøerne og Lyflland er der ikke meget dybere end fra 15—17 Favne; den samme Dybde træffe vi imellem Nigen og Bornholm, medens der imellem Bornholm og Sverrig er henimod 40 Favne og Øst for Bornholm henimod 50 Favne.

I Almindelighed kan man sige, at et fuldt Dyreliv knyttes til en saadan Bund, hvor der er en rigelig Planterøgt. Men Sandbund, gruset eller stenet Bund og stinkende Dyrbund ere ikke tjenlige for Planter og Dyr. Hvor der derimod er Bund med passende Blanding af Sand, Ler og organiske Dele, som ikke ere raadnede, eller Stenbelegning over saadan Bund, forene Planter og Dyreliv sig og fremkalde de gunstige Betingelser for Fiskelivet. I Almindelighed kan man regne, at Brun-, Rød- og Kalkalger stærkest fremme Dyrelivet, og at vore bedste Fiskepladser have en Dybde af fra et Par og til en halv Snes Favne. Orme, Bløddyr og Krebsdyr holde til paa saadanne Steder og afgive megen Næring for Fiskene, medens de selv nære sig af Planter i frisk eller tildels opløst Tilstand, eller af hverandre indbyrdes eller af den ufigelige Masse Smaadyr og mikroskopiske Skabninger f. Ex. Foraminiferer og Diatomaceer, som færdes paa Dyrbundet og Planterne og imellem disse. Det er netop paa Grund af disse Naturforhold, at Havbunden bliver saa at sige den Mark, hvor Fiskejorden græsser. Men som den oprindelige Kilde for al denne Føde i Havet sættes dog Havplanterne, de fra dem løsrørne Dele og de organiske Dele, som Floderne føre ud i Havet